

-Küçülen (Çeken) Kıyafetler-

Aykız: Oof oof! Ne hale gelmiş bunlar!? Şunlara bak hepsi küçücük olmuş.

Keloğlan: Aykız'ım neye ne oldu yine?

Aykız: Keloğlan çok sinirliyim. Lütfen ev işlerinde yardım etme bana.

Keloğlan: Yine ne yaptım Aykız'ım? Anlat bakalım.

Aykız: Hani dün akşam çamaşır makinesini açtın ya...

Keloğlan: Evet, çamaşırılar birikmiş, ben de hepsini attım çamaşır makinesine. Nasıl, hepsi tertemiz olmuş değil mi?

Aykız: Evet evet, hepsi tertemiz. Sağ ol. Fakat küçük bir sorunumuz var!

Keloğlan: Neymiş o?

Aykız: Bu kıyafetleri artık çocuklarımız giyer. Çünkü hepsi küçücük olmuş.

Keloğlan: Allah Allah... Nasıl oldu ki bu iş?

Aykız: Sen çamaşırılar kaç derecede yıkadın Keloğlan?

Keloğlan: Tertemiz olsunlar diye 80 derecede yıkadım tabii ki...

Aykız: Aferin Keloğlan. Ne yapacağız şimdi bunları? Baksana, kazağım da küçülmüş. Bunu annen ördü bana.

Keloğlan: Aman kel başıma gelenler... Anama ne derim ben şimdi?

Aykız: Sorarsa Keloğlan'ın işi derim.

Keloğlan: Hoppalabudum, ne güzel bir fikir buldum! Evde sirke ve karbonat var mı?

Aykız: Evet var.

Keloğlan: Aykız'ım sen sirke ve karbonatı getir, ben de kıyafetleri eski hâline getireyim.

Aykız: Hiç anlamadım ama al bakalım....

Keloğlan: Önce büyük bir kabın içine ılık su koyuyoruz. Sonra biraz sirke şöyle, azıcık da karbonat döküyoruz. Sonra da kıyafetleri suya bırakıyoruz. 5 saat sonra kazağın da diğer kıyafetlerimiz de eskisi gibi olur...

Aykız: Ah Keloğlan, önce üzüyorsun sonra mutlu ediyorsun.

Keloğlan: Hayat bu Aykız'ım. Acısı da var tatlısı da. Haydi sen de güzel bir tatlı yap da tatlı yiyelim, tatlı konuşalım.

Aykız: Tamam.